

Els conflictes convivencials en temps de pandèmia

written by Llorenç Prats | 16 d'abril de 2020

L'estudi de la percepció de la seguretat dels ciutadans de Catalunya sempre ha estat objecte d'anàlisi i interès per part del Govern de la Generalitat i també de l'Ajuntament de Barcelona. Tant és així que l'Enquesta de Victimització de Barcelona ja compleix 35 anys i la de la Generalitat de Catalunya 30. El principal objectiu d'aquestes enquestes és recollir informació directament de la ciutadania per tal de construir models i indicadors que es converteixen en eines indispensables per abordar una millor gestió de la seguretat en cadascun dels àmbits de gestió.

L'Institut de Ciències Polítiques i Socials (ICPS) , consorci creat l'any 1988 per la Diputació de Barcelona i la Universitat Autònoma de Barcelona, publica els seus "Working Papers" de divulgació científica i entre ells destaca l'estudi "Anàlisi multivariant; Mètode d'anàlisi per determinar la relació entre els conflictes convivencials amb la percepció de seguretat" de Manel Pardo i Sabartés.

En aquest estudi, es mira de comprovar si amb les dades que es disposen de Barcelona es poden obtenir relacions estadístiques amb anàlisi multivariant entre percepció de seguretat i conflictes convivencials. L'incivisme i els conflictes convivencials, suposen el 82 % del total dels serveis de la Guàrdia Urbana de Barcelona . Per aquest motiu cal obtenir dades sobre aquests conflictes per tal de determinar quines són les zones on aquest fenomen es repeteix amb més freqüència.

En definitiva es tracta de veure si un augment de les denúncies de comportament incívic faria que la percepció de seguretat estigués al mateix nivell de percepció de seguretat

o disminuís. I efectivament, es pot afirmar que el fet de no denunciar el comportament incívic trenca una possible relació estadística tot i que no es descarta que pugui existir-ne relació.

Per això, aquest expert entén que hi ha el reconeixement de fets incívics, però que no són considerats com a fenòmens denunciables. Per tant, existeix una valoració diferent, en funció de com es consideri el fet incívic, davant de circumstàncies semblants. Aquesta valoració és la utilitat de denunciar els fets com a mètode per a resoldre la situació. Recomana, en conseqüència, un tractament específic de les zones conflictives amb presència de policia de barri permanent i de col·laboració plena amb les Associacions de Veïns per fer arribar els missatges clars de drets i deures. També un tractament efectiu de seguiment de les denúncies, com a gran repte.

Des del punt de vista de la governabilitat, el conflicte públic o col·lectiu en l'espai o l'esfera pública és aquell que, d'una manera o una altra, afecta tothom i està relacionat amb les necessitats, interessos i demandes dels individus, que, a la vegada, estan condicionades per diferents factors en el marc d'un sistema polític, i en el qual sobretot els governs, com la institució que ha de garantir l'estabilitat i la seguretat, però també d'altres organitzacions, tenen la responsabilitat i la possibilitat, respectivament, de donar-hi resposta.

Per mitjà d'aquesta definició, es pot afirmar que un dels principals reptes dels governs és la millora i enfortiment del sistema polític democràtic com a ordre de convivència i, per tant, com a sistema de gestió i resolució dels conflictes, tenint en compte els interessos i les demandes socials. Aquesta visió, defensada pels experts Xavier Pastor i Eduard Carrera, igualment en el marc dels treballs del ICPS, traslladen una responsabilitat en el mitjà termini a tota la societat. Però està clar que en el curt termini, com conclou,

Manel Pardo, les diferents policies tenen que facilitar aquesta transició. I en la situació actual, el repte requereix professionalitat de la millor.